

IV. U1

15/24

1. Mapa leptového rozložení vesmíru
  2. Interakce radioaktivního záření
  3. Brownův pohyb
  4. Elektron letící zpátky v čase
  5. Igr A*
  6. Čerenkovovo záření
- Bonus: Jak chci! Ale tak asi porišem

4/3

IV. U2

Svým způsobem si informaci „předat“ lze, ale výstižnější formulace je, že dokážeme poznat stav vzdálené částice bez čekání na přenos signálu.

→ A to ~~práve~~ když změříme stav druhé částice v páru. U vašich fotonů bychom nejspíš měřili polarizaci, u elektronů pak spin. Právě díky kvantové provázanosti bychom věděli, že (např.) spin měřené částice bude opačný k jeho „dvojici“. K úplné komunikaci nám stále chybí měření poznačky z kvantové mechaniky a hlavně její aplikace, ale dle prozatimné teorie je tato komunikace možná.

2/4

Poznání stavu druhé částice
ještě nezaručuje přenos informace

IV. U3

1. b) CO_2 CH_4
2. a) Energetické hladiny přeskakujících elektronů

1/3

$$\frac{1}{\lambda} = R_{\infty} \left(\frac{1}{n_i^2} - \frac{1}{n_j^2} \right)$$

Je by Raman??

Rydberg

Také přejme
Ale přetáh to
s tím asi
souvisí

To by byla elektronová spektra,
tohle jsou Ramanova

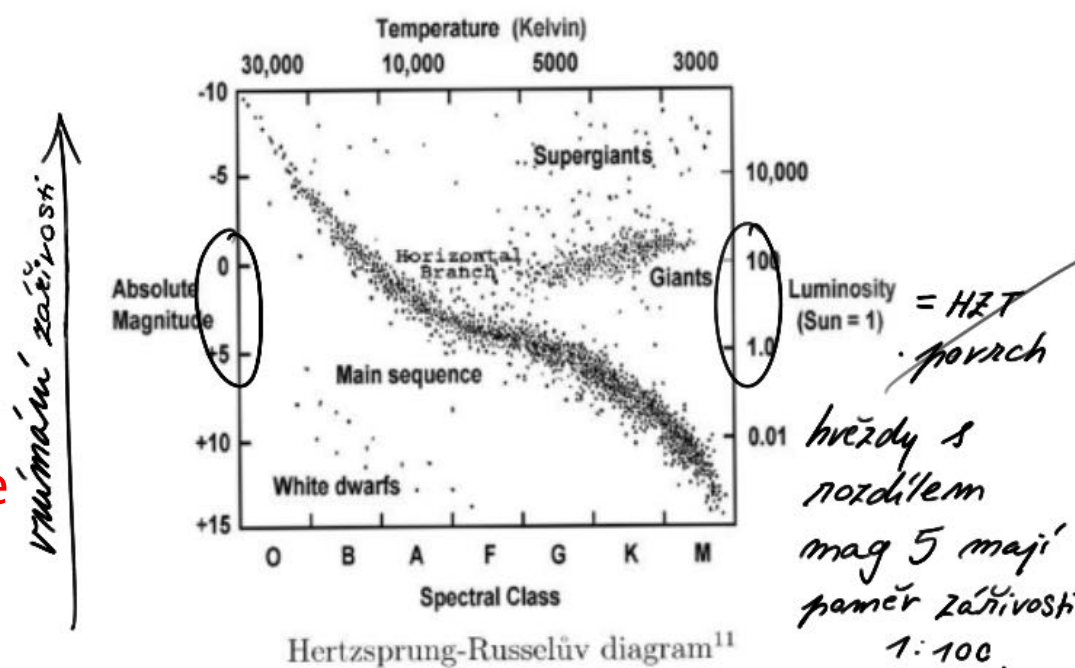
IV. A

1. Hvězdy sice dle teploty nejvíce vyzařují jednu vlnovou délku, ale to ještě neznamena, že zbytek viditelného světelného spektra vynechávají. Přesto tedy ve vyzařovaném světle zelená/fialová převažuje, společně s ostatními λ se smíchá tak, že hvězdu zelenou/fialovou nevidíme.

2. Čím nižší je absolutní magnituda, tím lépe dokážeme vnímat rozdíl v zářivosti.

Dobrý postřeh, ale chtělo by to zmínit, že oko vnímá záření logaritmicky

4/5

mag. začneme zářivost vnímat o hodně více než ve vyšších mag.

IV. K

La pomocí rovnic $E = hf$, $f = \frac{c}{\lambda}$,

možná i $E = mc^2$ a dalších můžeme

vyjádřit a dopočítat spoustu veličin, což se nám může hodit od fotovoltaiik a jejich baterií po přístroje v medicíně jako PET.

To je hodně vzdálené, chtělo by to něco konkrétnějšího

IV. B.

2/4

V teorii je všech způsobů mraky - třeba taková vahadlová houpačka může spolehlivě poměřit váhu člověka s určitým množstvím vody, za pomoci kterého bychom pak přto $m = \rho V$ vypočítali hmotnost. Nejpraktičtější a nejrealističtější postup je ovšem tento:

1. Pasovat libovolnou obět na siloměr
2. Nechat se vyvést do schodi (v tom je ta praktičnost)
3. Že siloměrově naměřených (odhadnutých) 600N přes $m = \frac{F}{g}$ $g = 10$ s mírnou odchylkou 100N dopočítat hmotnost 60kg s odchylkou 10kg. Zábavné, ale neseriózní
4. Byť rád, že přesnost měření nebyla požadavkem.

Takto třeba může vypadat siloměr, abychom se pochopili...

2/5

Znáš výsledek, takže ten postup a měření se podle toho trochu upravily

:D